

רע"פ 19/21 - מחמד אבו צעלוק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 19/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מחמד אבו צעלוק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 15929-09-20 מיום 6.12.2020 שניתנה על ידי כב' השופט העמית אברהם טל, כב' השופט העמית אברהם יעקב וכב' השופט שמואל בורנשטיין

בשם המבקש: עו"ד ג'ורג' חילו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים העמיתים א' טל וא' עמית וכב' השופט ש' בורנשטיין) בעפ"ג 15929-09-20 מיום 6.12.2020, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לניכוי הימים בהם שהה במעצר מעונש המאסר שנגזר עליו לרצות מאחורי סורג ובריח. החלטה זו ניתנה לאחר שניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי מאותו יום, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על קולת העונש שהושת על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט מ' מזרחי [סג"נ]) מיום 4.8.2020 בת"פ 40076-02-19.
2. המבקש הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, והורשע בבית משפט השלום, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת נשק שלא כדין ונשיאת חלק של נשק בלא רשות על פי דין, לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.
3. בית משפט השלום גזר על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

4. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, חלף המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. לאחר מתן פסק הדין בנוכחות הצדדים באולם, ביקש המבקש כי מעונש המאסר תנוכה תקופה של כחודשיים בהם שהה בבית המעצר. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה.

5. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, בה נטען כי בית המשפט קמא סטה מן ההלכה הפסוקה לפיה רק במקרים חריגים לא ינוכו ימי המעצר מעונש המאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, תוך פגיעה בשיקולי צדק.

6. דין בקשת רשות הערעור להידחות. בית המשפט המחוזי, בהחלטתו, קבע ברחל בתך הקטנה כי "בקביעת העונש של 9 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא התחשבנו, כפי שהתחשב בית משפט קמא, בתקופת מעצרו של המשיב ממש, וכן בתקופת היותו בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים". ניכוי ימי המעצר מתקופת המאסר שנגזרה על המבקש, כמוהו כהתערבות בעונש (רע"פ 7584/14 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.12.2014) (להלן: עניין פלוני)). יתרה מזאת, "לנאשם אין זכות קנויה לניכוי ימי מעצרו והשאלה אם לנכות את ימי המעצר נתונה לשיקול דעת בית המשפט, אשר שוקל את הנושא במסגרת העונש הראוי" (רע"פ 245/10 גבאי נ' מדינת ישראל (13.4.2010); עניין פלוני, פסקה 9). בבקשה לא נטען כי העונש שהושג על המבקש אינו ראוי ואף המבקש מציין כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו הוחמר עונשו, מקובל עליו. בנסיבות אלו, אין חשש כי למבקש נגרם אי-צדק מהותי.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בטבת התשפ"א (4.1.2021).

ש ו פ ט